

לשלוש, בהלווייתו למנוחת עולמים
באומרו: "עשית כל כך הרבה לכל כך
הרבה אנשים".

אדמונד ז"ל נפטר לפני חמש שנים
בכ"ד בכסלו התש"ס ונקבר בזינבה
בהותירו רעה, לילי, שליוותה אותו
עם שני הילדים, אדריאנה
ואדוארדו, שני אחים זויזף ומייז-
אנשי חיל ואמת רבי פעלים ברוח
מסורת המשפחה, ושלוש אחיות
ארלט, גבי והוגיט שייבדלו כולם
לחיים טובים וארוכים, אמן.

אציל רוח היה אדמונד, מנהיג, ידיד
ישראל, יהודי רחב לב, גאה במורשת
אבותיו, בנקאי בכיר, אישיות
מיוחדת, השקיע באנושיות, בחינוך
ובעזרה לזולת, רדף שלום ואהב
שלום, אהב את הבריות והבריות
אהבוהו.

אנו חברי מרכז מורשת יהדות ארם-
צובא, חלב בארץ ובעולם, פעיליו
והנהלתו, מרכינים היום ראש לזכרו
במלאת חמש שנים לפטירתו. יהי
זכרו ברוך.

מעולם לא שכח אדמונד את בני
קהילתו מלבנון בישראל, להם הוא
בנה בתי כנסת ומוסדות תורה בבת-
ים. ליהודים החלבים בירושלים כמו
גם בבולטימור, בניו-יורק ובברזיל
בנה בתי כנסת לתפארת; "שערי ציון"
וכן 'הספרדי סנטרי' בברוקלין הם
דוגמה חיה לפועלו זה.

גם ממוסדות אקדמיה ומחקר לא
משך אדמונד את ידו, ואת מפעלי
התרבות והאמנות טיפח ביד אוהבת
ואוהדת, ובהם מוזיאונים ומכוני
מחקר רפואיים. את המכון ללימודי
יהדות ספרד ייסד ב"ישיבה
יוניברסיטי". כך גם גוף מקביל לו
ב"הרווארד". האוניברסיטה העברית
בירושלים העניקה לו תואר דוקטור
לשם כבוד על פעילותו רבת השנים.

גאה היה אדמונד במוצאו. התפאר
בשורשיו מארם-צובא (חלב), התהדר
בדתו והשתבח בספרדיותו. מעולם
לא שכח את שורשיו. את רוב
המוסדות הציבוריים שהקים רשם
על שם אביו יעקב. ידו הייתה בכל.
וכך הספידו אלי ויזל, חתן פרס נובל

